

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1100/2007 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Σεπτεμβρίου 2007

για τη θέσπιση μέτρων για την ανασύσταση του αποθέματος ευρωπαϊκού χελιού

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

προτεραιότητα στη δράση των κρατών μελών, που καλούνται να καταρτίσουν προγράμματα διαχείρισης του χελιού προσαρμοσμένα στις περιφερειακές και τοπικές συνθήκες.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 19 Ιουλίου 2004, το Συμβούλιο υιοθέτησε συμπεράσματα σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της 1ης Οκτωβρίου 2003 σχετικά με την ανάπτυξη κοινοτικού σχεδίου δράσης για τη διαχείριση του ευρωπαϊκού χελιού, στα οποία καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις μακροπρόθεσμης διαχείρισης του χελιού στην Ευρώπη.
- (2) Στις 15 Νοεμβρίου 2005, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε ψήφισμα καλώντας την Επιτροπή να υποβάλει, αμέσως, πρόταση κανονισμού για την ανασύσταση του ευρωπαϊκού αποθέματος χελιού.
- (3) Σύμφωνα με τις τελευταίες επιστημονικές συστάσεις για το ευρωπαϊκό χέλι του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση των Θαλασσών (ICES), το απόθεμα δεν βρίσκεται πλέον εντός ασφαλών βιολογικών ορίων και η αλιεία του σήμερα δεν είναι βιώσιμη. Το ICES συνιστά την επείγουσα κατάρτιση προγράμματος ανασύστασης για το σύνολο του αποθέματος ευρωπαϊκού χελιού και τη μείωση, όσο το δυνατόν περισσότερο, της εκμετάλλευσης και των άλλων ανθρωπίνων δραστηριοτήτων που επηρεάζουν την αλιεία ή το απόθεμα χελιού.
- (4) Στην Κοινότητα παρουσιάζονται ποικίλες συνθήκες και ανάγκες, που απαιτούν διαφορετικές ειδικές λύσεις. Η ποικιλότητα αυτή θα πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την κατάρτιση και εκτέλεση των μέτρων για την εξασφάλιση της προστασίας και της βιώσιμης εκμετάλλευσης του πληθυσμού του ευρωπαϊκού χελιού. Οι αποφάσεις θα πρέπει να ληφθούν για περιοχές που είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερες προς τις ζώνες εκμετάλλευσης του χελιού. Είναι σκόπιμο να δοθεί

- (5) Η οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾, και η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽³⁾, αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, στην προστασία, διατήρηση και βελτίωση του υδάτινου περιβάλλοντος στο οποίο τα χέλια περνούν μέρος του βιολογικού κύκλου ζωής τους. Είναι αναγκαίο να εξασφαλισθεί ο συντονισμός και η συνοχή των μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού καθώς και αυτών που λαμβάνονται στο πλαίσιο των προαναφερόμενων οδηγιών. Ειδικότερα, τα προγράμματα διαχείρισης του χελιού θα πρέπει να καλύπτουν τις ποτάμιες λεκάνες που ορίζονται σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ.
- (6) Η επιτυχία των μέτρων ανασύστασης του ευρωπαϊκού αποθέματος χελιών εξαρτάται από τη στενή συνεργασία και τη συνοχή των δράσεων σε κοινοτικό, εθνικό, τοπικό και περιφερειακό επίπεδο καθώς και από την ενημέρωση, τις διαβουλεύσεις και τη συμμετοχή των σχετικών δημόσιων τομέων. Για το σκοπό αυτό, η στήριξη του Ευρωπαϊκού Αλιευτικού Ταμείου μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματική εφαρμογή των προγραμμάτων διαχείρισης του χελιού.
- (7) Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθούν και να καθορισθούν ποτάμιες λεκάνες που βρίσκονται εντός του εθνικού εδάφους κράτους μέλους, και αποτελούν φυσικούς οικοτόπους για το χέλι, θα πρέπει να είναι δυνατόν να απαλλασσεται το κράτος μέλος αυτό από την υποχρέωση κατάρτισης προγράμματος διαχείρισης χελιού.
- (8) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και δίκαιη εφαρμογή των μέτρων ανασύστασης, είναι αναγκαίο να προσδιορισθούν από τα κράτη μέλη τα μέτρα που προτιμώνται να λάβουν καθώς και οι περιοχές που θα καλύπτονται, να γνωστοποιηθούν ευρέως οι πληροφορίες αυτές και να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων.
- (9) Τα προγράμματα διαχείρισης του χελιού θα πρέπει να εγκρίνονται από την Επιτροπή με βάση τεχνική και επιστημονική αξιολόγηση της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας (ΕΤΟΕΑ).

⁽¹⁾ Γνώμη της 16ης Μαΐου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/105/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 368).

⁽³⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1).

- (10) Σε περιοχή ποτάμιας λεκάνης στην οποία η αλιεία και άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες σχετικά με το χέλι μπορεί να έχουν διαμεθοριακές επιπτώσεις, θα πρέπει να συντονίζονται όλα τα προγράμματα και τα μέτρα για τη σχετική περιοχή της ποτάμιας λεκάνης, στο σύνολό της. Ωστόσο, ο συντονισμός δεν πρέπει να γίνεται σε βάρος της ταχείας εισαγωγής των εθνικών τμημάτων των προγραμμάτων διαχείρισης του χελιού. Όσον αφορά τις ποτάμιες λεκάνες που εκτείνονται πέραν των κοινοτικών συνόρων, θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες εκ μέρους της Κοινότητας ώστε να εξασφαλισθεί ο κατάλληλος συντονισμός με τις σχετικές τρίτες χώρες.
- (11) Στο πλαίσιο του διαμεθοριακού συντονισμού, τόσο εντός της Κοινότητας όσο και εκτός αυτής, θα πρέπει να αφιερωθεί ιδιαίτερη προσοχή στη Βαλτική Θάλασσα και στα ευρωπαϊκά παράκτια ύδατα που δεν εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Ωστόσο, η εν λόγω ανάγκη συντονισμού δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να αναλαμβάνουν δράση επείγοντως.
- (12) Ως εκ τούτου, ως μέρος του προγράμματος διαχείρισης χελιού, θα πρέπει να εφαρμοσθούν ειδικά μέτρα για την αύξηση του αριθμού χελιών, μήκους μικρότερου των 12 cm που ελευθερώνονται στα ευρωπαϊκά ύδατα καθώς και για τη μεταφορά χελιών μήκους μικρότερου των 20 cm με σκοπό τον εμπλουτισμό αποθέματος.
- (13) Έως τις 31 Ιουλίου 2013, θα πρέπει να διαφυλάσσεται για εμπλουτισμό αποθέματος το 60 % των χελιών μήκους μικρότερου των 12 cm που αλιεύεται ετησίως. Η εξέλιξη των τιμών αγοράς για χέλια μήκους μικρότερου των 12 cm, θα πρέπει να παρακολουθείται ετησίως. Στην περίπτωση σημαντικής μείωσης των μέσων τιμών αγοράς για χέλια μήκους μικρότερου των 12 cm που χρησιμοποιούνται για εμπλουτισμό αποθέματος σε ποτάμιες λεκάνες χελιού, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη, σε σύγκριση με την τιμή των χελιών μήκους μικρότερου των 12 cm που χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα που μπορεί να περιλαμβάνουν προσωρινή μείωση του ποσοστού των χελιών μήκους μικρότερου των 12 cm που διαφυλάσσονται για εμπλουτισμό αποθέματος.
- (14) Η αλίευση χελιού σε κοινοτικά ύδατα που εκτείνονται προς το πέλαγος μετά το όριο των ποτάμιων λεκανών χελιού, που ορίζονται από τα κράτη μέλη ως συνιστώσες φυσικά ενδιαιτήματα χελιού, θα πρέπει να μειώνεται σταδιακά, με μείωση των αλιευτικών προσπαθειών ή των αλιευμάτων κατά τουλάχιστον 50 % με βάση τη μέση αλιευτική προσπάθεια ή τα αλιεύματα από το 2004 έως το 2006.
- (15) Με βάση πληροφορίες που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή θα πρέπει να εκπονήσει έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της εφαρμογής των προγραμμάτων διαχείρισης του χελιού και να προτείνει, εν ανάγκη, κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη, με υψηλή πιθανότητα επιτυχίας, της ανασύστασης του ευρωπαϊκού χελιού.
- (16) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν σύστημα ελέγχου και παρακολούθησης προσαρμοσμένου στις περιστάσεις και το

νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται ήδη στην αλιεία εσωτερικών υδάτων, το οποίο να είναι σύμφωνο με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής⁽¹⁾. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συγκεντρώσουν ορισμένες πληροφορίες και εκτιμήσεις σχετικά με την εμπορική και ερασιτεχνική αλιεία προκειμένου να υποστηρίξουν, αν κρίνεται αναγκαίο, την ενημέρωση και αξιολόγηση των προγραμμάτων διαχείρισης του χελιού καθώς και τα μέτρα ελέγχου και τα μέτρα επιβολής της εφαρμογής. Επίσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν περαιτέρω μέτρα για να εξασφαλίζονται ο έλεγχος και η επιβολή της εφαρμογής του νόμου όσον αφορά τις εισαγωγές και τις εξαγωγές χελιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει πλαίσιο για την προστασία και τη βιώσιμη εκμετάλλευση του αποθέματος ευρωπαϊκού χελιού του είδους *Anguilla anguilla* στα κοινοτικά ύδατα, σε παράκτιες λιμνοθάλασσες, σε ποταμόκολπους, και σε ποταμούς και στα συγκοινωνούντα εσωτερικά ύδατα των κρατών μελών που εκβάλλουν στις θάλασσες των ζωνών III, IV, VI, VII, VIII, IX της Διεθνούς Σύμβασης για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES) ή στη Μεσόγειο Θάλασσα.

2. Όσον αφορά τον Εύξεινο Πόντο και τα ποτάμια συστήματα που συνδέονται με αυτόν, η Επιτροπή αποφασίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής⁽²⁾, κατόπιν διαβούλευσης με την επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2007, κατά πόσον τα ύδατα αυτά συνιστούν φυσικό ενδιαιτήμα του ευρωπαϊκού χελιού σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού.

3. Τα μέτρα δυνάμει του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται και εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων των οδηγιών 92/43/ΕΟΚ και 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 2

Εκπόνηση προγραμμάτων διαχείρισης χελιού

1. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν και καθορίζουν τις επιμέρους ποτάμιες λεκάνες που βρίσκονται εντός της οικείας εθνικής επικράτειας, οι οποίες συνιστούν φυσικό ενδιαιτήμα του ευρωπαϊκού χελιού (αποκαλούμενες «ποτάμιες λεκάνες χελιού») και οι οποίες μπορούν να περιλαμβάνουν θαλάσσια ύδατα. Εφόσον αιτιολογείται δεόντως, ένα κράτος μέλος μπορεί να ορίζει ολόκληρη την εθνική επικράτειά του, ή μια υφιστάμενη περιφερειακή διοικητική μονάδα, ως μία ποτάμια λεκάνη χελιού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 (ΕΕ L 409 της 30.12.2006, σ. 11)· διορθώθηκε στην ΕΕ L 36 της 8.2.2007, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

2. Κατά τον ορισμό των ποτάμιων λεκανών χελιού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, τις διοικητικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

3. Για κάθε ποτάμια λεκάνη που ορίζεται δυνάμει της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη εκπονούν πρόγραμμα διαχείρισης χελιού.

4. Στόχος κάθε προγράμματος διαχείρισης χελιού είναι να μειωθεί η ανθρωπογενής θνησιμότητα ώστε να επιτραπεί, με υψηλή πιθανότητα, ποσοστό διαφυγής στη θάλασσα τουλάχιστον 40 % της βιομάζας αργυρόχελων σε σχέση με τη βέλτιστη δυνατή εκτίμηση διαφυγής που θα υπήρχε εάν δεν είχαν επέλθει στα αποθέματα οι επιπτώσεις των ανθρωπογενών επιρροών. Το πρόγραμμα διαχείρισης χελιού καταρτίζεται για τη μακροπρόθεσμη επίτευξη του στόχου αυτού.

5. Το στοχευμένο ποσοστό διαφυγής καθορίζεται βάσει των διαθέσιμων δεδομένων για καθεμία ποτάμια λεκάνη χελιού και με έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους τρεις τρόπους:

α) χρήση των δεδομένων που έχουν συγκεντρωθεί κατά την πλέον κατάλληλη περίοδο πριν από το 1980, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά υπάρχουν σε επαρκή ποσότητα και ποιότητα·

β) αξιολόγηση, με βάση το ενδιαίτημα, των δυνατοτήτων παραγωγής χελιού ελλείψει ανθρωπογενών παραγόντων θνησιμότητας, ή

γ) σε σχέση με την οικολογία και την υδρογραφία παρόμοιων ποτάμιων συστημάτων.

6. Κάθε πρόγραμμα διαχείρισης χελιού περιλαμβάνει περιγραφή και ανάλυση της παρούσας κατάστασης του πληθυσμού χελιών στην ποτάμια λεκάνη χελιών και τη συνδέει με το στοχευόμενο ποσοστό διαφυγής που ορίζεται στην παράγραφο 4.

7. Κάθε πρόγραμμα διαχείρισης χελιού περιλαμβάνει μέτρα για την επίτευξη, την εποπτεία και την επαλήθευση του στόχου που ορίζεται στην παράγραφο 4. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τα μέσα ανάλογα με τις τοπικές και τις περιφερειακές συνθήκες.

8. Ένα πρόγραμμα διαχείρισης χελιού μπορεί να περιλαμβάνει, τουλάχιστον, τα ακόλουθα μέτρα:

— μείωση της εμπορικής αλιευτικής δραστηριότητας,

— περιορισμό της ερασιτεχνικής αλιείας,

— μέτρα εμπλουτισμού του αποθέματος,

— διαρθρωτικά μέτρα ώστε τα ποτάμια να καταστούν προσπελάσιμα και να βελτιωθούν τα ποτάμια ενδιαίτηματα, καθώς και άλλα περιβαλλοντικά μέτρα,

— μεταφορά αργυρόχελων από εσωτερικά ύδατα σε ύδατα από τα οποία μπορούν να διαφεύγουν ελεύθερα στη Θάλασσα των Σαργασών,

— καταπολέμηση ζωικών εχθρών,

— προσωρινή παύση λειτουργίας υδροηλεκτρικών μηχανοστροβίλων,

— μέτρα που αφορούν την υδατοκαλλιέργεια.

9. Κάθε πρόγραμμα διαχείρισης χελιού περιλαμβάνει χρονοδιάγραμμα για την επίτευξη του στοχευόμενου ποσοστού διαφυγής που ορίζεται στην παράγραφο 4, ακολουθώντας σταδιακή προσέγγιση και ανάλογα με το αναμενόμενο επίπεδο ανανέωσης του πληθυσμού, καθώς και μέτρα που θα εφαρμοσθούν από το πρώτο έτος εφαρμογής του προγράμματος διαχείρισης χελιού.

10. Στο πλαίσιο του προγράμματος διαχείρισης χελιού, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει, το συντομότερο δυνατόν, κατάλληλα μέτρα για μείωση της θνησιμότητας των χελιών που οφείλεται σε παράγοντες εκτός της αλιείας, στους οποίους περιλαμβάνονται οι υδροηλεκτρικοί μηχανοστροβίλοι, οι αντλίες ή οι ζωικοί εχθροί, εκτός εάν αυτό δεν είναι αναγκαίο για να επιτευχθεί ο στόχος του προγράμματος.

11. Κάθε πρόγραμμα διαχείρισης χελιού περιλαμβάνει περιγραφή των μέτρων ελέγχου και επιβολής της εφαρμογής που θα εφαρμόζονται σε άλλα ύδατα εκτός από τα κοινοτικά ύδατα σύμφωνα με το άρθρο 10.

12. Κάθε πρόγραμμα διαχείρισης χελιού συνιστά πρόγραμμα διαχείρισης που έχει θεσπισθεί σε εθνικό επίπεδο εντός των πλαισίων κοινοτικού μέτρου διατήρησης που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 σημείο ν) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 223 της 15.8.2006, σ. 1.

Άρθρο 3

Εξαιρέση από την υποχρέωση εκπόνησης προγράμματος διαχείρισης χελιού

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να εξαιρείται από την υποχρέωση εκπόνησης προγράμματος διαχείρισης χελιού εάν αιτιολογείται δεόντως ότι οι ποτάμιες λεκάνες ή τα θαλάσσια ύδατα της επικράτειάς του δεν συνιστούν φυσικό ενδιαίτημα του ευρωπαϊκού χελιού.
2. Το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2008, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή αίτηση εξαιρέσης η οποία εκπονείται σύμφωνα με την παράγραφο 1.
3. Βάσει τεχνικής και επιστημονικής αξιολόγησης από την επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας ή άλλους κατάλληλους επιστημονικούς φορείς, η αίτηση εξαιρέσης εγκρίνεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.
4. Όταν η Επιτροπή εγκρίνει αίτηση εξαιρέσης, το άρθρο 3 δεν εφαρμόζεται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 4

Ανακοίνωση των προγραμμάτων διαχείρισης χελιού

1. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2008, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα προγράμματα διαχείρισης χελιού που εκπονούνται σύμφωνα με το άρθρο 2.
2. Ένα κράτος μέλος που δεν έχει υποβάλει προς έγκριση πρόγραμμα διαχείρισης χελιού στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008 είτε μειώνει την αλιευτική προσπάθεια κατά 50 % τουλάχιστον σε σχέση με τη μέση προσπάθεια που χρησιμοποιήθηκε από το 2004 έως το 2006 είτε μειώνει την αλιευτική προσπάθεια για να εξασφαλίσει μείωση των αλιευμάτων χελιού κατά 50 % τουλάχιστον σε σχέση με τα μέσα αλιεύματα από το 2004 έως το 2006, είτε περιορίζοντας την αλιευτική περίοδο για το χέλι είτε με άλλα μέσα. Αυτή η μείωση τίθεται σε εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2009.
3. Η μείωση αλιευμάτων που αναφέρεται στην παράγραφο 2 μπορεί να αντικαθίσταται, εν όλω ή εν μέρει, από άμεσα μέτρα έναντι άλλων ανθρωπογενών παραγόντων θνησιμότητας, τα οποία επιτρέπουν τη διαφυγή στη θάλασσα, προς αναπαραγωγή, αριθμού μεταναστευόντων αργυρόχελων ισοδύναμου προς εκείνον που θα επέτρεπε η μείωση αλιευμάτων.

Άρθρο 5

Έγκριση και εφαρμογή των προγραμμάτων διαχείρισης χελιού

1. Βάσει τεχνικής και επιστημονικής αξιολόγησης από την επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας ή άλλους κατάλληλους επιστημονικούς φορείς, τα προγράμματα διαχείρισης χελιού εγκρίνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία

του άρθρου 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.

2. Από την 1η Ιουλίου 2009 ή το συντομότερο δυνατόν πριν από την ημερομηνία αυτήν, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα προγράμματα διαχείρισης χελιού που εγκρίνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Από την 1η Ιουλίου 2009 ή από την ημερομηνία εφαρμογής ενός προγράμματος διαχείρισης χελιού που προηγείται αυτής της ημερομηνίας, επιτρέπεται η αλιεία χελιού του είδους *Anguilla anguilla* καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά την εν λόγω αλιεία, τηρούνται οι προδιαγραφές και οι περιορισμοί που ορίζονται σε πρόγραμμα διαχείρισης χελιού το οποίο εγκρίθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 1.

4. Ένα κράτος μέλος που έχει υποβάλει προς έγκριση στην Επιτροπή πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2008 πρόγραμμα διαχείρισης χελιού, το οποίο δεν μπορεί να εγκριθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 1 είτε μειώνει την αλιευτική προσπάθεια κατά 50 % τουλάχιστον σε σχέση με τη μέση προσπάθεια που χρησιμοποιήθηκε από το 2004 έως το 2006 είτε μειώνει την αλιευτική προσπάθεια για να εξασφαλίσει μείωση των αλιευμάτων χελιού κατά 50 % τουλάχιστον σε σχέση με τα μέσα αλιεύματα από το 2004 έως το 2006, είτε περιορίζοντας την αλιευτική περίοδο για το χέλι είτε με άλλα μέσα. Αυτή η μείωση τίθεται σε εφαρμογή εντός τριών μηνών από τη λήψη της απόφασης περί μη έγκρισης του προγράμματος.

5. Η μείωση αλιευμάτων που αναφέρεται στην παράγραφο 4 μπορεί να αντικαθίσταται, εν όλω ή εν μέρει, από άμεσα μέτρα έναντι άλλων ανθρωπογενών παραγόντων θνησιμότητας, τα οποία επιτρέπουν τη διαφυγή στη θάλασσα, προς αναπαραγωγή, αριθμού μεταναστευόντων αργυρόχελων ισοδύναμου προς εκείνον που θα επέτρεπε η μείωση αλιευμάτων.

6. Εάν η Επιτροπή δεν μπορεί να εγκρίνει ένα πρόγραμμα διαχείρισης χελιού, το κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει αναθεωρημένο πρόγραμμα εντός τριών μηνών από τη λήψη της απόφασης περί μη έγκρισης του προγράμματος.

Το αναθεωρημένο πρόγραμμα διαχείρισης χελιού εγκρίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 1. Η εφαρμογή της μείωσης των αλιευμάτων η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 4 δεν εφαρμόζεται, εάν η Επιτροπή εγκρίνει αναθεωρημένο πρόγραμμα.

Άρθρο 6

Διαμεθοριακά προγράμματα διαχείρισης χελιού

1. Για τις ποτάμιες λεκάνες χελιού που εκτείνονται στην επικράτεια περισσότερων του ενός κρατών μελών, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη εκπονούν από κοινού σχέδιο διαχείρισης χελιού.

Σε περίπτωση που ο συντονισμός κινδυνεύει να οδηγήσει σε καθυστέρηση που θα καταστήσει αδύνατη την έγκαιρη υποβολή του προγράμματος διαχείρισης χελιού, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν προγράμματα διαχείρισης χελιού για το οικείο εθνικό τμήμα της ποτάμιας λεκάνης.

2. Όταν μια ποτάμια λεκάνη εκτείνεται πέραν της επικράτειας της Κοινότητας, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη καταβάλλουν προσπάθειες για την εκπόνηση προγράμματος διαχείρισης χελιού σε συντονισμό με τις οικείες τρίτες χώρες, και γίνεται σεβαστή η αρμοδιότητα όλων των σχετικών περιφερειακών οργανώσεων αλιείας. Εάν οι οικείες τρίτες χώρες δεν συμμετέχουν στην κοινή εκπόνηση προγράμματος διαχείρισης χελιού, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν πρόγραμμα διαχείρισης χελιού για το τμήμα της ποτάμιας λεκάνης χελιού που βρίσκεται στην επικράτειά τους, προκειμένου να επιτύχουν το στοχευόμενο ποσοστό διαφυγής που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3.

3. Τα άρθρα 2, 4 και 5 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα διαμεθοριακά προγράμματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

Μέτρα για τον εμπλουτισμό του αποθέματος

1. Εάν ένα κράτος μέλος επιτρέπει την αλίευση χελιών μήκους μικρότερου των 12 cm, είτε στο πλαίσιο προγράμματος διαχείρισης χελιού που έχει εκπονηθεί σύμφωνα με το άρθρο 2 είτε στο πλαίσιο μείωσης της αλιευτικής προσπάθειας σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 ή το άρθρο 5 παράγραφος 4, μεριμνά ώστε τουλάχιστον το 60 % των χελιών μήκους μικρότερου των 12 cm που αλιεύονται από αυτό το κράτος μέλος κατά τη διάρκεια εκάστου έτους, να διατίθεται στην αγορά για να χρησιμοποιηθεί στον εμπλουτισμό του αποθέματος σε ποτάμιας λεκάνες χελιού, που ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 προκειμένου να αυξηθεί το ποσοστό διαφυγής των αργυρόχελων.

2. Το 60 % για τον εμπλουτισμό του αποθέματος πρέπει να ορίζεται στο πρόγραμμα διαχείρισης χελιού σύμφωνα με το άρθρο 2. Αρχίζει τουλάχιστον στο 35 % το πρώτο έτος εφαρμογής του προγράμματος διαχείρισης χελιού και αυξάνεται κατά τουλάχιστον 5 % ανά έτος. Το 60 % πρέπει να επιτευχθεί έως τις 31 Ιουλίου 2013.

3. Για να εξασφαλιστεί ότι τα ποσοστά των αλιευόμενων χελιών μήκους μικρότερου των 12 cm, που ορίζονται στην παράγραφο 2, χρησιμοποιούνται σε πρόγραμμα εμπλουτισμού του αποθέματος, τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλο σύστημα υποβολής εκθέσεων.

4. Η μεταφορά χελιών για εμπλουτισμό αποθέματος πρέπει να αποτελεί μέρος του προγράμματος διαχείρισης χελιού το οποίο ορίζεται στο άρθρο 2. Στα προγράμματα διαχείρισης χελιού, καθορίζονται οι ποσότητες χελιών μήκους μικρότερου των 20 cm που απαιτούνται για εμπλουτισμό αποθέματος προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της αύξησης του ποσοστού διαφυγής των αργυρόχελων.

5. Η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Συμβούλιο όσον αφορά την εξέλιξη των τιμών αγοράς χελιών μήκους μικρότερου των 12 cm. Για το σκοπό αυτό, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη εκπονούν κατάλληλο σύστημα παρακολούθησης των τιμών και υποβάλλουν ετήσια έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τις τιμές αυτές.

6. Σε περίπτωση σημαντικής μείωσης των μέσων τιμών αγοράς για τα χέλια εμπλουτισμού αποθέματος σε σύγκριση με τις τιμές για τα χέλια που χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, λαμβάνει, για την αντιμετώπιση της κατάστασης, τα κατάλληλα μέτρα στα οποία είναι δυνατόν να περιλαμβάνεται προσωρινή ελάττωση των ποσοστών που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

7. Η Επιτροπή υποβάλλει, το αργότερο την 1η Ιουλίου 2011, έκθεση στο Συμβούλιο για την αξιολόγηση των μέτρων για εμπλουτισμού του αποθέματος, συμπεριλαμβανομένης της πορείας των τιμών αγοράς. Υπό το πρίσμα της αξιολόγησης αυτής, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία σχετικά με πρόταση της Επιτροπής περί των κατάλληλων μέτρων εξισορρόπησης των μέτρων εμπλουτισμού με ταυτόχρονη επίτευξη των ποσοστών που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

8. Ο εμπλουτισμός αποθέματος θεωρείται ως μέτρο διατήρησης για τους σκοπούς του άρθρου 38 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006, εφόσον:

- αποτελεί μέρος προγράμματος διαχείρισης χελιού που εκπονείται σύμφωνα με το άρθρο 2,
- αφορά χέλια μήκους μικρότερου των 20 cm, και
- συμβάλλει στην επίτευξη του στοχευόμενου ποσοστού διαφυγής 40 % που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4.

Άρθρο 8

Μέτρα για τα κοινοτικά ύδατα

1. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος προβαίνει σε αλίευση χελιού σε κοινοτικά ύδατα, τότε είτε μειώνει την αλιευτική προσπάθεια κατά τουλάχιστον 50 % σε σύγκριση με τη μέση αλιευτική προσπάθεια από το 2004 έως το 2006 είτε μειώνει την αλιευτική προσπάθεια προκειμένου να εξασφαλιστεί μείωση των αλιευμάτων χελιού κατά τουλάχιστον 50 % σε σύγκριση με τα μέσα αλιεύματα από το 2004 έως το 2006. Η μείωση αυτή θα επιτευχθεί σταδιακά, αρχικά με μείωση κατά 15 % ετησίως κατά τα πρώτα δύο έτη εντός μιας πενταετίας, από την 1η Ιουλίου 2009.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως κοινοτικά ύδατα νοούνται τα ύδατα που εκτείνονται προς το πέλαγος μετά το όριο αυτών των ποτάμιων λεκανών χελιού οι οποίες συνιστούν φυσικά ενδιαίτηματα χελιού, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1.

Άρθρο 9

Ενημέρωση και αξιολόγηση

1. Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση, αρχικά κάθε τριετία· η πρώτη έκθεση υποβάλλεται έως τις 30 Ιουνίου 2012. Η συχνότητα υποβολής εκθέσεων μειώνεται σε μία έκθεση ανά εξαετία, μετά την υποβολή των τριών πρώτων τριετών εκθέσεων. Στις εκθέσεις περιγράφονται η παρακολούθηση, η αποτελεσματικότητα και τα αποτελέσματα, ιδίως δε παρέχεται η καλύτερη δυνατή εκτίμηση όσον αφορά τα εξής:

- α) για κάθε κράτος μέλος, το ποσοστό της βιομάζας αργυρόχελου που διαφεύγει στη θάλασσα προκειμένου να αναπαραχθεί, ή το ποσοστό της βιομάζας αργυρόχελου που εγκαταλείπει την επικράτεια αυτού του κράτους μέλους στο πλαίσιο της μεταάστυσης στη θάλασσα προς αναπαραγωγή, σε σχέση με το στοχευόμενο ποσοστό διαφυγής που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4·
- β) το επίπεδο αλιευτικής προσπάθειας για ετήσια αλίευση χελιών, και τη μείωση που έχει επιτευχθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 και το άρθρο 5 παράγραφος 4·
- γ) το επίπεδο των παραγόντων θνησιμότητας εκτός της αλιείας, και τη μείωση που έχει επιτευχθεί σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10·
- δ) το ποσό των αλιευμένων χελιών μήκους μικρότερου των 12 cm και το ποσοστό των χελιών αυτών που χρησιμοποιήθηκε για διάφορους σκοπούς.

2. Το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση η οποία περιλαμβάνει στατιστική και επιστημονική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της εφαρμογής των προγραμμάτων διαχείρισης χελιού, στην οποία επισυνάπτεται γνώμη της επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής επιτροπής αλιείας.

3. Η Επιτροπή, υπό το πρίσμα της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, προτείνει κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη, με υψηλή πιθανότητα, της ανασύστασης του αποθέματος του ευρωπαϊκού χελιού, και το Συμβούλιο αποφασίζει, με ειδική πλειοψηφία, εναλλακτικά μέτρα για την επίτευξη του στοχευόμενου ποσοστού διαφυγής που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 ή της μείωσης της αλιευτικής προσπάθειας που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 και το άρθρο 5 παράγραφος 4.

Άρθρο 10

Έλεγχος και επιβολή της εφαρμογής του νόμου σε άλλα ύδατα εκτός από τα κοινοτικά ύδατα

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν σύστημα ελέγχου και παρακολούθησης αλιευμάτων προσαρμοσμένο στις περιστάσεις και το νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται ήδη στην αλιεία εσωτερικών υδάτων, το οποίο είναι σύμφωνο με τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93.

2. Το σύστημα ελέγχου και παρακολούθησης αλιευμάτων περιλαμβάνει διεξοδική περιγραφή όλων των συστημάτων κατανομής αλιευτικών δικαιωμάτων σε ποτάμιες λεκάνες χελιού, που συνιστούν φυσικά ενδιαιτήματα χελιού, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων των ιδιωτικών υδάτων.

Άρθρο 11

Πληροφορίες για τις αλιευτικές δραστηριότητες

1. Έως την 1η Ιανουαρίου 2009, κάθε κράτος μέλος καταρτίζει τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με τις εμπορικές αλιευτικές δραστηριότητες:

- κατάλογο όλων των αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία του και στα οποία επιτρέπεται να αλιεύουν χέλια στα κοινοτικά ύδατα σύμφωνα με το άρθρο 8, ανεξάρτητα από το συνολικό μήκος του σκάφους,
- κατάλογο όλων των αλιευτικών σκαφών, των εμπορικών οντοτήτων ή αλιέων, στους οποίους επιτρέπεται να αλιεύουν χέλια σε ποτάμιες λεκάνες χελιού, οι οποίες συνιστούν φυσικά ενδιαιτήματα χελιού, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1,
- κατάλογο όλων των ιχθυοσκαλών ή άλλων φορέων ή προσώπων στα οποία τα κράτη μέλη επιτρέπουν να πραγματοποιούν την πρώτη διάθεση χελιών στην αγορά.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν τακτικά εκτίμηση του αριθμού ερασιτεχνών αλιέων και των χελιών που αλιεύουν.

3. Κατόπιν σχετικού αιτήματος της Επιτροπής, τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 12

Έλεγχος και επιβολή της εφαρμογής του νόμου όσον αφορά τις εισαγωγές και τις εξαγωγές χελιών

Το αργότερο έως την 1η Ιουλίου 2009, τα κράτη μέλη:

- λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εντοπίζουν την προέλευση και να εξασφαλίζουν την ιχνηλασιμότητα όλων των ζωντανών χελιών που εισάγονται στην επικράτειά τους ή εξάγονται από αυτήν,
- καθορίζουν εάν τα χέλια που έχουν αλιευθεί στον κοινοτικό χώρο και εξάγονται από την επικράτειά τους έχουν αλιευθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς τα κοινοτικά μέτρα διατήρησης,
- λαμβάνουν μέτρα για να καθορίζουν εάν τα χέλια που έχουν αλιευθεί στα ύδατα άλλων σχετικών περιφερειακών αλιευτικών οργανώσεων και εισάγονται στην επικράτειά τους έχουν αλιευθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς τους κανόνες που έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο των εν λόγω περιφερειακών αλιευτικών οργανώσεων.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 18 Σεπτεμβρίου 2007.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. PEREIRA
